

Artikel 21. Studerende eller praktikanter

Første del af bestemmelsen svarer til OECD.

Efter denne beskattes studerende og praktikanter ikke i den stat, hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler de modtager fra udlandet til deres ophold eller oplæring.

Den stat hvori studierne m.v. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som f.eks. den studerendes forældre, udenlandske legater, eller udenlandske offentlige myndigheder betaler til vedkommende til dækning af underhold eller oplæring.

Bestemmelsen er udvidet i forhold til modellen med en bestemmelse om, at det tilsvarende skal gælde for vederlag for tjeneste udøvet i studiestaten i forbindelse med eller i tilknytning til hans oplæring.

Dette skal dog kun gælde for en periode af højst to år fra datoen for hans første ankomst, og vederlaget skal være nødvendigt som supplement til de midler, som han har til rådighed til sit underhold.

Har den pågældende således betydelige midler fra udlandet til sin rådighed, vil dette kunne påvirke hans mulighed for at blive fritaget for beskatning af det vederlag, der kan tjenes uden beskatning i studiestaten.

Artikel 22. Andre indkomster

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der styrer, hvad der skal ske med de indkomstarter, der ikke udtrykkeligt er nævnt i de forudgående artikler.

Bestemmelsens rækkevidde kan derfor kun fastlægges ved nøje gennemlæsning af de forudgående artikler.

I den foreliggende overenskomst, er artiklen udformet i overensstemmelse med FN-modellen.

Hovedreglen er, at sådanne indkomster kun kan beskattes i bopælsstaten, uanset hvorfra de stammer, jf. stk. 1.

Som eksempler på, hvad der falder ind under dette stykke kan nævnes renter, udbytter og royalties fra tredie stater, fordi de forudgående artikler om disse indkomster (artiklerne 10, 11 og 12) kun omfatter renter, udbytter og royalties, der har kilde i den anden stat.

Stk. 2 indeholder den modifikation, at hvis denne type indkomst har direkte forbindelse med et fast driftssted eller sted, som skatteyderen har i den anden stat, er det dog denne stat, der kan beskatte.

Som eksempel kan nævnes en bankfilial, der modtager renteindkomst fra en kunde i en tredie stat, og denne renteindkomst har direkte forbindelse med filialen. I så fald kan filialstaten beskatte disse renter.

Undtagelsen gælder dog ikke indkomst fra fast ejendom.

Mens de to første stykker også findes i OECD-modellen, stammer stk. 3 fra FN-modellen.

Bestemmelsen indeholder den undtagelse fra stk. 1, at anden indkomst, der oppebæres af en person der er hjemmehørende i den ene stat, og som stammer fra kilder i den anden stat, også kan beskattes i denne anden stat - kildestaten.

Stk. 3 medfører, at private pensioner, f.eks. en privattegnat ratepension, kan beskattes i kildestaten, da de forudgående bestemmelser i artiklerne 18 og 19 kun omhandler pensioner i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, sociale pensioner og offentlige pensioner.

For fuldstændighedens skyld skal det nævnes, at kapitalpensioner, der kommer til udbetaling med en sum, der pålægges 40 pct. afgift, falder uden for dobbeltbeskatningsoverenskomstens anvendelsesområde. Dette hænger sammen med, at denne afgift ikke indgår som en skat, der dækkes af overenskomsten. Kapitalpensioner afgiftsbelægges derfor altid i Danmark.

Artikel 23. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artiklen fastlægger, efter hvilken metode der skal lempes, når der foreligger et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det påhviler bopælsstaten at lempe i alle de tilfælde, hvor kildestaten efter overenskomsten har en beskatningsret.

Danmarks lempelsesmetode er ordinær credit, svarende til den lempelsesmetode, der er indeholdt i ligningslovens § 33, jf. stk. 1, litra a og b.

Efter creditmetoden sker lempelsen ved, at filippinsk skat betalt af en indkomst, som Filippinerne har beskatningsretten til, fratrækkes i den danske skatteydere danske skat af den samme indkomst. Der kan dog ikke lempes med mere end den danske skat af den udenlandske indkomst.

Metodebestemmelsen i artikel 23 indeholder foruden den ordinære creditbestemmelse, også en bestemmelse om eksemption, jf. stk. 1, litra c.

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksemptionslempelse gives i de tilfælde, hvor en indkomst kun kan beskattes i den stat hvor den stammer fra (kildestaten).

Dette er tilfældet, når der er tale om sociale pensioner og med visse undtagelser lønninger fra offentlige myndigheder for udførelse af hver for disse offentlige myndigheder, samt for pensioner, der udbetales af disse offentlige myndigheder efter ophør af